

РЕШЕНИЕ

№ 6037

гр. София, 28.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **6296** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против Решение от 27.05.2011г., по н.а.х.д. № 8397/ 2010г. на Софийски районен съд, НК, 22-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 227 от 29.04.2010 г., издадено от началника на Митница Столична, с което на основание чл. 114а, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 46 759,48лв., представляваща двойният размер на дължимия акциз за нарушение на чл. 91б ЗАДС.

Касаторът твърди постановяване на решението при неправилно приложение на закона поради неправилна преценка на събраните по делото доказателства и допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила поради неизсняяване на обективната истина – относно мястото на разтоварване на стоката, непълнота на доказателства и липса на мотиви на първоинстанционното решение за относими факти, неправилност на преценката за законосъобразно ангажиране отговорността на касатора, тъй като отговорното лице за спазване на режима „отложено плащане“ е титулярът на режима по смисъла на § 1 т. 16 от ДР на ЗМ, който в конкретния случай е друго лице. Не било извършено вмененото нарушение, тъй като стоката

(бензин) е разтоварена в надлежния склад на [населено място], но не е направена проверка на място, за да бъде установено това, а санкцията е наложена само по документи.

Иска от съда да постанови отмяна на съдебното решение и на НП.

Ответникът по касация – Митница Столична чрез процесуалния си представител юрк. П. изразява становище за неоснователност на жалбата и се иска от съда да остави в сила оспореното съдебно решение.

Прокурор Поповска от СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото обаче е постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Въззивният съд е приел за установено описано в АУАН и НП нарушение, от представените по делото писмени доказателства и от събраните гласни доказателства – показанията на свидетелката Б., актосъставител, тъй като в придружителния административен документ (ПАД) № 76 от 06.03.2010г. е изрично в клетка „С” на гърба на този документ е посочено мястото на получаване на стоката в [населено място], в нарушение на разпоредбата на чл. 91б от ЗАДС, за което правилно е наложена санкцията по чл. 114а от ЗАДС. Тази преценка е неправилна по следните правни и фактически съображения:

- Съгласно чл. 56, ал.1 и ал.2 от ППЗАДС, при движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз стоките задължително се съпровождат от ПАД, който се издава в пет екземпляра, а образецът, формата и реквизитите на екземплярите на ПАД са определени в приложение № 8 към същия правилник.

-В обяснителните бележки на Приложение № 8 към чл. 56, ал. 2 от ППЗАДС е посочено, че в клетка 7 от ПАД се посочва получателят с пълното му наименование, а в клетка 7а се посочва „Място на доставка: действителното място на доставка, ако стоките не са доставени на адреса, посочен в Клетка 7”.

-В конкретния случай в ПАД № 76 от 06.03.2010г. в клетка „7” е посочен адресът и седалището и наименованието на получателя, а в клетка „7а” , е посочено

като място на предаване „BG005800R0032“, което представлява номера на удостоверението на дружеството-касатор като регистриран получател по чл.57г, ал.1 от ЗАДС с местонахождение на обекта за получаване [населено място], общ. Р..

-Предвид посочените правила за попълване на ПАД по Приложение 8, то следва, че като място на доставка в клетка „7а“ е посочен обектът в [населено място], одобрен за разтоварване на акцизни стоки от касатора, индивидуализиран чрез номера на удостоверението.

-От обяснителните бележки към приложение № 8 на чл. 56 ал. 2 от ППЗАДС следва, че при промяна на местоназначението на стоките по време на движението от посоченото в клетки 7 или 7а, изпращачът или неговият представител трябва да посочи новото място на доставка в Клетка „В“, а в Клетка „С - Потвърждение за получаване“, се посочва получателя.

-Видно от събраните по делото доказателства, а именно ПАД № 76 от 06.03.2010г., в превода и на български език в клетка „В“ (българско) са записани данните за дружеството като получател, но не се удостоверява мястото на разтоварване на стоката. В посочения превод не се съдържа запис за промяна на мястото на доставката и вписване на ново такова място. Следователно, мястото на разтоварване по документа е първоначално посоченото в клетка „7а“ от процесния ПАД – мястото по удостоверението за регистрацията на дружеството в [населено място].

За да състави АУАН и НП административният орган се е позовал на посоченото в клетка „7“ от ПАД –отбелязването на [населено място] при извършен документален контрол, с което се установявало промяна на местоназначението на стоките и разтоварването им не в [населено място], а в [населено място]. Тази констатация е неправилна, тъй като видно от обяснителните бележки към приложение № 8 за попълване на ПАД в клетка „С“ се удостоверява само и единствено, че стоката е получена, като се посочва датата и мястото, на което получателят получава стоката. В случай, че има промяна на местоназначението на стоката и мястото на разтоварването е различно от посоченото в клетка 7а, то същото следваше да бъде установено от отбелязване в клетка В, която обаче в конкретния случай е празна.

Неправилно съдът е кредитирал показанията на свидетелката Б., като изцяло доказващи извършеното нарушение, без да отчете изрично посоченото от нея обстоятелство, че същото е установено единствено от възприятията ѝ за съдържанието на процесната ПАД без да бъде извършена проверка на място, респективно да бъдат събрани и други доказателства. Както основателно се отбелязва в касационната жалба, не е направено разграничение между получател на стоката и седалището му, от мястото на разтоварване на стоката по удостоверението за регистрация на получател на акцизни стоки по чл.57г, ал.1 от ЗАДС. Също така документално не е налице промяна в местоназначението на стоките по ПАД и този въпрос не е обсъждан и взет предвид.

От събраните в хода на административнонаказателното производство и пред първата съдебна инстанция доказателства не се установява по безспорен начин описаното в АУАН и НП нарушение. Свидетелката Б. – актосъставител, изрично е заявила, че е приела за извършено нарушението само въз основа на попълненото в клетка С на ПАД, без да извърши проверка на място и без да събере други относими към доказване на нарушението доказателства.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че неправилно СРС е

възприел само констатацията на административния орган за това, че попълването на клетка С 7 е достатъчно да се приеме, че вмененото нарушение е действително извършено. Съдът намира, че при съставяне на АУАН и НП административният орган не е изпълнил задължението си да установи по безспорен начин извършеното нарушение и нарушителят, тъй като се е позовал само и единствено на документалната проверка на ПАД, като не е събрал други доказателства във връзка с констатираното нарушение. Като е потвърдил НП, СРС е постановил съдебен акт при неправилно приложение на закона, който следва да бъде отменен. Вместо него следва да бъде постановена отмяна на НП.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 27.05.2011г. по нахд № 8397/2010г., постановено от СРС, НК, 22 състав.

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 227 от 29.04.2010г. на Началника на Митница Столична, с което на основание чл. 114а, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) на [фирма] - е наложена „имуществена санкция“ в размер на 46 759,48лв., представляваща двойният размер на дължимия акциз на основание чл.114а,ал.1 от ЗАДС, за нарушение на чл. 91б ЗАДС, и е постановено ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА на 34131 л бензин А95Н/RON95, като предмет на нарушение по чл.114а, ал.1 от ЗАДС, на основание чл. 107е, ал.1 от ЗАДС и чл.124, ал.1 от ЗАДС, а поради липса на стоката, на основание чл.107е, ал.2 от ЗАДС, е ПРИСЪДЕНО [фирма] да заплати нейната стойност в размер на 32 014,87 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....ЧЛЕНОВЕ:1.....

2.....